

for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) talte om Sporvognene og om, hvordan Folk, da de bleve indførte, vare bange for at komme til København, men nu havde det vist sig, at det gik udmærket godt. Man kan dog ikke sammenligne Forholdene i København med Forholdene paa Landet. Det er jo en kendt Ting, at en Hest kan være meget sky paa Landet, hvor den kun ved enkelte Lejligheder ser afskrækkende Genstande, medens den, naar den kommer ind til København, ikke er bange, da der der til alle Sider er saa mange Ting, den kunde blive bange for, hvor den end vender Blikket hen, fremad, tilbage eller til Siderne. Men det er jo ganske naturligt, for hvor skulde en Hest flygte hen, hvis den skulde give sig til at blive sky inde paa Københavns Gader? Der er jo noget, der skræmmer, hvor den saa end vender Blikket hen.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) talte om Amsraadene og ironiserede over disse. Han troede, at Hestene vænnede sig meget lettere til Automobiler end Amsraadene. Jeg maa dog hævde, at det er ganske naturligt, at Amsraadene faa Medbestemmesret over og have en væsentlig Indflydelse paa, hvor Automobiler maa benyttes. At henvise det til Sogneraadene vilde være uheldigt, for det vilde jo kun lidet nytte, om en Automobil kunde benyttes i et Sogn, men ikke i et tilstødende Nabologn. Amsraadskredsene have dog større Udstrækning, saaledes at der er langt mere Mening i, at det raader derfor. Jeg maa derfor hævde, at naar Amsraadene ere forespurgt, saa er det fuldstændig korrekt. Det er det mest naturlige at henvende sig til dem, naar man vil vide, hvorvidt Automobiler bør benyttes ude paa Landet eller ikke.

Jeg er glad ved det foreliggende Lovforslag og tror, at det for Tiden rammer det rette. Jeg er kun imod den sidste Bestemmelse — men jeg gaar med til den —, der gaar ud paa, at denne Lov skal revideres allerede i 1907. Saa skulle vi atter have Forhandling om, hvorledes Automobilloven skal revideres, og jeg er tilbøjelig til at give dem Medhold, som have udtalt, at vi sikkert ikke i Løbet af et Aars Tid eller to ville have indvundet væsentlig større Erfaringer end dem, vi nu have paa dette Omraade.

Justitsministeren (Alberti): Det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) begyndte med at beklage sig over,

at det foreliggende Lovforslag var noget strengere end den gældende Automobillov, idet han var gaaet ud fra, at naar der i Automobilloven var en Bestemmelse om, at der i denne Rigsdagssamling skulde foretages en Revision, saa betød det, at Bestemmelserne skulde gøres mildere for Automobilisterne. Det er en fuldstændig Fejltagelse. Forholdet er det, som det ogsaa blev fremhævet under Behandlingen af den nuværende Automobillov, at man den Gang ikke var ganske paa det rene med, hvilke Bestemmelser det var rigtigt at træffe, og at man derfor fandt det rettest at indsætte i Loven en Bestemmelse om Revision. Det blev ogsaa udtrykkelig fremhævet den Gang, at det var muligt, at det vilde vise sig, at denne Revision vilde medføre lempeligere Bestemmelser for Automobilisterne, men at det ogsaa var muligt, at Revisionen vilde komme til at medføre strengere Bestemmelser.

Det ærede Medlem sagde, at Automobilisterne leve under en Undtagelseslov. Aah, ja, det kan det ærede Medlem ogsaa til en vis Grad have Ret i, for saa vidt de igennem denne Lov i det hele taget have Adgang til at færdes paa Veje, som ikke ere bestemte til at benyttes af mekaniske Køretøjer og heller ikke ere anlagte dertil, Veje, som væsentlig vedligeholdes af Folk, som ikke benytte disse mekaniske Køretøjer, men derimod andre Befordringsmidler. For saa vidt lever Automobilismen paa en Undtagelseslov i Modsætning til f. Eks. Jernbanerne, der maa anlægge deres egne Veje til at komme frem paa. Dette er dog ikke noget, som de, der sætte Pris paa Automobilsport eller Automobilkørsel i det hele taget, have nogen Grund til at beklage sig over.

I det hele taget have de ingen Grund til at beklage sig over manglende Velvillie. Det ærede Medlem siger, at Automobilismen i mange Retninger lever paa Amsraadenes eller Justitsministerens Velvillie. Det er jo ikke rigtigt. Det er ikke et Spørgsmaal om Velvillie eller Uvillie, men Spørgsmaalet er, hvorvidt Amsraadet i et givet Tilfælde finder, at Vejene og Færdselen paa Vejene ere saaledes, at den almindelige Færdsel uden Skade og Ulempe kan taale de yderligere Begunstigelser og Dispensationer fra den gældende Lov, som Automobilisterne ønske. Og hvad Justitsministerens Stilling til Sagen angaar, skal jeg dog oplyse det ærede Medlem om, at i alle de Tilfælde, hvor der er kommet Indstilling fra et